

Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is...

René Kriek

Maandag 20 mei. Eindelijk weer een beetje zon, dus mooi weer om 's middags mijn vlinder-monitoringroute in Koningshof te lopen. Om 15.00 uur loop ik langs het wekje bij het parkeerterrein. In sectie 1 vliegen een Oranjetipje en een Geaderd Witje, maar mijn aandacht wordt meer getrokken door een raar zingende vogel. Het geluid komt uit de richting van het grote landhuis. Het lijkt nog het meeste op een Braamsluiper: wat kort gebrabbel en dan een paar slagen, maar de slagen duren langer en zijn veel trager. Bovendien hebben ze veel meer klank (Tj00 tj00 tj000) met af en toe aan het einde een jodelend versierinkje. Nu dacht ik toch heel wat vogelgeluiden te kennen, maar dit kan ik echt nergens plaatsen. Vergeet de vlinderroute maar: ik moet weten wat dit is!

Bij het landhuis zitten een paar mensen op het gazon. Even denk ik dat ze een kooivogel buiten hebben staan of dat het geluid door een open raam komt. Maar dan klinkt de vogel opeens vanaf een heel andere plek. Kooien verplaatsen zich meestal niet, dus...

Hij zit in een bloeiende Vogelkers. Soms zie ik iets bewegen, lichtbruin, maar dan alleen maar blaadjes en bloemen. Keihard klinkt de korte eentonige zang. Had ik maar een cassetterecorder! Dezelfde avond om 19.00 uur ben ik weer bij de ingang van Koningshof. Met cassetterecorder dit keer. Vanaf de parkeerplaats hoor ik hem al in de verte zingen. Dat moet een prima opname kunnen worden! Eerst een beetje dichterbij proberen te komen. Maar als ik klaar sta voor de opname blijft het stil. Ik wacht met mijn vinger bij de knop. Tien minuten. Hij zal zo wel weer gaan zingen. Vijftien. Ik krijg kramp in mijn vinger. Bijna een half uur wacht ik. Dan besluit ik een stukje in de omgeving rond te lopen om te zien of hij ergens verderop is gaan zitten. Helemaal niets. Ik baal. Je zal altijd zien dat het een extreem zeldzame soort is, die vandaag om 19.05 uur besloten heeft om toch maar terug te vliegen naar Slowakije of Israël.

Na een nacht met onrustige dromen waarin de meest onwaarschijnlijke vogelsoorten voorkwamen besluit ik het de volgende middag nog een keer te proberen. Vanaf de parkeerplaats is mijn kwelgeest alweer duidelijk te horen. En deze keer lukt het gelukkig wel. Duidelijke opnamen van bij elkaar ruim 15 minuten. Het liefst wil ik hem natuurlijk ook even zien. Het

afspelen van zijn eigen liedje werkt averechts op de vogel: hij gaat weliswaar door met zingen, maar gaat meteen een stuk verderop zitten. Toch is het geluk uiteindelijk aan mijn kant: net terwijl het zachtjes begint te regenen zie ik hem plotse-ling op een beuketak zitten. Iets forser dan een Fitis, grijs-bruin en een donkere kop. Maar het schaarse licht en mijn 8x25 kijvertje maken een goede waarneming onmogelijk. Na enkele seconden is hij alweer weg.

Gelukkig heeft mijn schoonvader (Sjaak Botman) een stapeltje cd-roms met vogelgeluiden. Het beluisteren van alle zangertjes hierop lost mijn probleem echter niet op. Mijn vogeltje lijkt nergens op. Dan maar bellen met Evert van Huijssteeden. Via de telefoon luistert hij naar de bandopnamen. Onbekend geluid. Misschien dat Hans Groot er iets mee kan. Maar ook Hans weet het niet. Zou het dan toch echt iets bijzonders zijn? In zo'n geval stap je naar de Hoogste Instantie.

Na 40 minuten 'in gesprek' krijg ik hem dan eindelijk te pakken: Arnoud van den Berg zal waarschijnlijk niet meer dan enkele seconden nodig hebben om te kunnen vertellen hoe eenvoudig de oplossing van mijn probleem is. Helaas. Hij heeft geen idee. Dus is het geen zeldzame soort want die kent hij alle-maal. Maar wat is het dan wel? Zowel Hans als Arnoud suggere-ren dat het wel eens een gewone soort zou kunnen zijn met een sterk afwijkende zang (dat komt wel eens voor). Ik besluit di-rect nog even (het is inmiddels 20.30 uur) naar Koningshof te gaan om te proberen of ik de vogel nog te zien kan krijgen.

Samen met Nathalie en een geleende Zeiss loop ik bij de ingang van het terrein Ruud Lunz en Ferdy Hieselaar tegen het lijf. Het is Ruud ook al opgevallen dat er 'iets raars' zit te zin-gen. Ferdy is gealarmeerd door Hans en loopt te zoeken naar het geluid. Ik verwacht dat de vogel niet zal zingen (net als gisteravond), maar gelukkig doet hij dat dit keer wel. Na enig zoekwerk zien we hem langsvliegen en even later is hij opeens op korte afstand in een Vogelkers te zien. Met de kijker zie ik alleen zijn staart. Na enig gemanouvreer heb ik dan einde-lijk vol zicht op mijn exoot. Het is een gewone Zwartkop! He-vig schudt zijn kleine lijfje bij het zingen van het meest absurde lied dat we (Ferdy en ik) ooit hebben gehoord van een Zwartkopje. Na enkele ogenblikken verdwijnt hij weer buiten beeld.

Voorlopig zal deze vogel nog wel blijven zingen. Er is waar-schijnlijk geen vrouwtje dat hem begrijpt. Arm beest.

Met dank aan Arnoud v.d. Berg, Hans Groot, Evert v. Huijsstee-den, Ferdy Hieselaar, Sjaak Botman en Nathalie Kriek-Botman.